

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3383/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јакић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Лазар Тодоровић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11315/17 од 29.05.2019. године, у седници одржаној 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11315/17 од 29.05.2019. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11315/17 од 29.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2395/16 од 10.05.2017. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 85.333,33 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2002. године, па до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражено да се обавезе тужени да му на име стицања без основа исплати преко досуђеног, а до траженог износа, за износ од још 83.742,67 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2002. године, па до исплате, као неоснован. Трећим ставом изреке, одбачен је приговор компензације истакнут у поднеску туженог од 22.02.2017. године, као неуредан. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 85.180,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11315/17 од 29.05.2019. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда. Другим ставом изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да Врховни касациони суд одлучи применом члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), а ради разматрања

правних питања од општег интереса, уједначења судске праксе и потребе новог тумачења права.

Апелациони суд у Београду је решењем РЗ 2/20 од 30.01.2020. године, предложио Врховном касационом суду да одлучује о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите је стицање без основа на име изведених радова од стране тужиоца на непокретности, на којој је један од сувласника тужени. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 395. ЗПП, да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, с обзиром да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18), закључио да ревизија није дозвољена.

Чланом 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11..87/18), прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09).

Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 55/14, који је ступио на снагу 31.05.2014. године), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 29.05.2019. године, дакле после ступања на снагу новела Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 55/14).

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 21.11.2002. године. Вредност предмета спора је 169.076,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке решења.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић